

ויצא יעקב מבער שבע וילך חרנה... ויחלום... (כח' י"ב)

בפסוקים הללו מובאים שבע פעולות והם: ויצא, וילך, ויפגע, וילן, ויקח, וישם, וישכב. והפעולה השמינית היא ויחלום... והנה ה' ניצב עליו.

וזה בא ללמדנו (באר הפרשה) כי האדם בעולם הזה חושב שהוא זה שפועל בכל שבעים שנות חייו בעולם. הוא חושב שהוא יוצא, הולך, פוגע, לוקח וכו'...

אבל באחרית ימיו, לפני יציאת נשמתו, האדם מבין שהכל היה בסך הכל חלום ודמיון ואת הכל עשה הקב"ה.

ולמדנו מכאן דבר נוסף: שכל שנגיע מוקדם יותר בחיינו למסקנה שהכל דמיון ואת הכל עושה הקב"ה ולא אנחנו, אז נזכה מיד להשראת השכינה במעשי ידינו, כי מיד אחרי 'ויחלום' נאמר 'והנה ה' ניצב עליו'... מתוך מדרש!

ובענין זה להלן סיפור נפלא (ע"פ עלון 'השגחה פרטית'):

בארון הספרים שלי יש ספר יקר במיוחד, והוא – החוברת שבה חידושי התורה שלי.

הספר הזה יקר, כי הוא נדיר – יש ממנו עותק אחד בלבד, וגם כי הוא הספר היחיד שאני בעצמי כתבתי.

במשך חצי שנה הצטרפו שורה לשורה, עמוד לעמוד, עניין לעניין, וכך העליתי פניני חידוש ופירות של לימוד עיוני מעמיק. אתם מבינים בעצמכם איזה קשר יש לי לחוברת הזו, שאינה אלא ביטוי לחלקי האישי בתורת ה'.

לכן תוכלו להבין כמה צער ועוגמת נפש היו לי, כשהחוברת אבדה לי. חיפשתי אותה בכל מקום אפשרי ובכל מקום בלתי אפשרי, אולם היא נעלמה כלא הייתה. כאב לי הלב, והתקשיתי להינחם על אובדנה.

יום אחד עשיתי סדר בארון, והבחנתי שאחד מעלוני השבת האחרונה, עלון שבו כתובים דברי תורה, נפל מאחורי הארון. העלון הזה טעון גניזה, ויש להרימו ולהניחו בכבוד הראוי לו.

זה לא היה קל, והרגיש קצת משונה, להזיז את הארון כולו באמצע השנה ולא בערב פסח, אך למען כבוד התורה עשיתי זאת, כדי להרים את העלון שדינו לגניזה.

הזזתי את הארון, ואז גיליתי להפתעתי את משאת נפשי: החוברת! החוברת היקרה של חידושי התורה שלי, נחה גם היא בשלווה מאחורי הארון!

אילו העלון לא היה נופל לשם, ויותר נכון, אילו הייתי מתעצל להרים אותו, הייתה החוברת ממשיכה לשהות שם, לספוג את מי השטיפה מדי שבוע ולהיהרס לגמרי. בזכות כבוד התורה חזרה אליי מחברת חידושי התורה!

אחים יקרים! הרבה פעמים אנחנו מצפים לישועת ה' בכל מיני דברים שאינם בשליטתנו. הסיפור הזה ממחיש לנו שאם אנחנו נשתדל להתאמץ לכבוד ה' יתברך וזה אפילו ובעיקר במה שקשה לנו, אזי הוא יתברך ימציא לנו ישועות לרוב וישמח אותנו ברוב חסדיו.

ה' יזכנו, אמן! שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מזורי ממוס בן גזרה ואמי מזורי גיטה בת מנטה ז"ל

תמר בת מזל ז"ל / גיסי מייכאל (מכלוף) בן לואי ז"ל

מז"ר חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל

מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל / רחל (רשל) בת נעמימה ז"ל – יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

'סליחה, בעצם אחד כן התלונן - זה שזכה בהגרלה. ולו החזרתי כמובן את השני דולר ששילם...' ומהי התובנה?

כח"ס צ'ינו צ'למאד כיצד להפוך חסרון ליתרון...

אצולס אל תיחמא ברגעים... פסל תדלל אצליהם!!!

נפתולי אלוקים נפתלתי עם אחותי (ל' ח')

רש"י: מנחם בן סרוק פירשו במחברת 'צמיד פתיל' - חיבורים מאת המקום נתחברתי עם אחותי לזכות לבנים. ואני מפרשו לשון עקש ופתלתול נתעקשתי והפצתי פצירות ונפתולים הרבה למקום להיות שוה לאחותי

רבי אליהו דיסקין שליט"א מבאר (נחל אליהו) כי ניתן לומר ששני הפירושים ברש"י עניינם אחד שהרי תפילה צריכה להיות צמיד פתיל. ונסביר: מהי המהות של התפילה? התשובה: לגרום ליהודי להתחבר לבורא יתברך ולהרגיש כמה הוא צריך את הקב"ה ואז הקב"ה שומע תפילה ומצמיח ישועות.

לצערנו, יש אנשים שחושבים שתפילה זה כספומט של ישועות, בן אדם צריך ישועה אז הוא מכניס תפילה למערכת והוא מקבל ישועה, ולכן היום החליטו שאפשר לעקוף את זה, אפשר לתרום לקופות הצדקה והם יתפללו עליך בקבר של השונמית או במקום קדוש אחר ארבעים יום ודרך זה תקבל את הישועה. זה בסדר וזה חשוב אבל לא זו מטרת ותכלית התפילה!

הקב"ה יודע יותר טוב מאיתנו מה חסר לנו, הקב"ה יכול לתת לנו את כל מה שאנחנו צריכים בלי שנבקש ממנו כלום. כל עניינה של התפילה זה כדי שנרגיש כמה אנחנו חסרים, כמה שאנחנו תלויים בקב"ה, כשאנחנו מבקשים ומודים על כל דבר אנחנו מתחברים לריבונו של עולם, כך אנחנו זוכים לשלימות הגדולה של הנפש וכך זוכים לחיי נצח וכמובן גם לישועות גדולות. מתוך מדרש!

עם אשר תמצא את אלוהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך

מה עמדי וקח לך (לא' לב')

רש"י: מה עמדי – משלך

ביאור נפלא נוסף הסביר רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל: יעקב אומר ללבן 'עם אשר תמצא את אלוהיך' ונניח שתמצא אצלי את אלוהיך, מה זה יועיל לך? הרי 'לא יחיה' כי זה דבר דומם ואין בו ממש.

אבל אם תשמע לעצתי 'הכר נא מה עמדי' תראה איזה א-לוקים גדול יש לי 'וקח לך', קבל אותו עליך כא-לוקים, תעבוד אותו ותחיה באמת ולא בשקר. מתוך מדרש!

ויקרא לו לבן יגר סהדותא (לא' מז')

פרשת 'ויצא' נקראת השנה ביום שבת שהוא יום כט' בנובמבר (למניינם). ביום זה כידוע אושרה הקמת מדינת ישראל בעצרת של האו"ם (בשנת 1949). בהצבעה התנגדו יג' רשעים להחלטה.

רמז נפלא לדבר (הביא הרב ע, אזולאי בשם הרב ש, אביגל) מהפסוק הנ"ל: המילה 'סהדותא' היא בארמית ופירושה עדות. והמילה 'יגר' היא נוטריקון יג' בשעים. רמז ליג' העדים הרשעים שהתנגדו להחלטה. מתוך מדרש!

להצלחת: משפחת בטט הייז ברוחניות וגשמיות / דקל מלכה –

לברכה והצלחה / סוזן בת ימנה – רפ"ש / אורי ישראל – רפ"ש

אהרון בן מסעודה – רפ"ש